

Нека да започнем с най-тривиалния, но въпреки това пиперлив въпрос, който се задава на всеки автор: Защо пишете? Какво е за вас литературата: призвание, работа, хоби ..?

За мен литературата и писането представляват много неща. Понякога са, един вид, терапия, друг път – споделяне на всичко онова, което искам да запазя свежо в паметта си, за да не избледнява. Писането е моят начин да заста на срещу себе си честно и да си задам всички въпроси, от които се страхувам или всички мисли и чувства, които не си признавам – било то хубави или лоши. Но аз

не пиша само за себе си. Пиша и за другите. Тогава става начин да съпреживея, да се докосна, да докосна. Писането е начин да вдъхновя. Понякога да излекувам. Друг път просто да споделя. То е моят начин да общувам със себе и с останалите. Част от мен е, така че е нещо повече от хоби и твърде далеч от работа, защото не е по задължение. Писането за мен е призвание. Начин на живот. И нищо по-малко от това.

Работя, като...

специалист. В банковата сфера. По тази причина и не ми остава много свободно време напоследък и се извинявам на хората, които ме четат за периодите, в които липсвам. Обещавам скоро да намеря баланс и да ги радвам по-често с думите си.

За последно плаках, защото...

гледах сериал и се разчувствах на една от сцените. Беше доста емоционален кадър. А на мен толкова ми трябва, за да се разчувствам.

Никога няма да опитам...

да се откажа да опитвам. Има твърде много неща, които искам да направя, така че ако спра да опитвам, ще го приема като свой личен провал.

Ще променя малото си, защото...

Всъщност, не искам да го променя. Всичко, което знам, съм го научила благодарение на отминалите събития. Мога и променям само настоящето си, защото ми се иска да не повтарям стари грешки и да се радвам повече на хората и нещата, които имам. Искам да живея по-осъзнато, отколкото преди и полагам усилия да го правя., защото не искам да пропускам време, възможности и мигове. Това е.

Ако имах двойник...

бих искала да се срещна с него очи в очи и да разбере какъв е животът му. Един вид, все едно да надвърна в паралелна реалност и да разбере каква бих била при други обстоятелства. Разбира се, ако приликата не е само външна. Ако сме двойници само физически, ще ми е интересно да видя лицето си отстрани като чуждо и да разбере каква личност се крие зад него.

Не ми стига смелост за...

Да приема, че някои неща просто не са за мен. И че трябва да се пренасоча. Но работя върху това. Надявам се скоро да съм достатъчно смела и за това.

Никога няма да опитам...

да се откажа да опитвам. Има твърде много неща, които искам да направя, така че ако спра да опитвам, ще го приема като свой личен провал.

Моята рецепта за успех е...

да бъда щастлива. Ако си щастлив, всичко може да се въплъти в успех – това, че си се събудил тази сутрин и че имаш шанс да раздаваш любов и да направиш всичко онова, което не си успял вчера, е най-големият успех.

На кой въпрос искате да отговорите, но никога не ви го задават?

Не знам. Все още не съм измислила такъв, но все някога ще се роди и той, предполагам.

Критиката по мой адрес я...

взимам под внимание, но не твърде много. Просто отбелязвам за себе си има ли как да ми помогне да израсна или е продукт на нещо нелицеприятно.

Най-добрият и ценен съвет е...

да следваш сърцето си. То винаги ще те води по правилния път, без значение дали това е вярно в очите на другите. Сърцето ти ти нашепва да следваш мечти, защото знае, че те могат да се сбъдват, ако ги преследваш упорито.

Звездната болест заразна ли е?

Определено. Затова човек никога не трябва да забравя от къде е тръгнал и кой е бил.

Кои са Вашите критерии за добра литература? Какви характеристики трябва да притежава един литературен текст, за да го определите като такъв?

Добрата литература влиза под кожата. Сграбчва те за сърцето, насажда се в ума ти и ти разкрива свят, от който ти е тъжно, че трябва да си тръгнеш. Добрата литература трябва да те провокира да заставащ лице в лице със своите най-избягвани чувства, да си зада-

ваш въпросите, които никога не си се осмелил да си зададеш, да те накара да изживееш нещо, което никога не си изживявал. Добрата литература отваря има и сърцето ти, прави ти някаква магия, докато я четеш и когато затваряш книгата, вече не си същия човек, който си бил, когато си я отворил. Дава ти нови перспективи и разтърсващи емоции, защото ти показва пластове от теб, до които преди никога не си стигал сам.

Съвременник или класик...

По малко и от двете. Определено обожавам класиката и никога няма да се откажа от нея, но има и съвременници, които са оставили отпечатък върху мен с творбите си.

Сега или утре...

Сега. Утре не знам ще имам ли.

Бързо или утвърдително...

Утвърдително. В бързината се допускат грешки поради липса на анализ и пренебрегване на съществени неща.

Какво е България?

Част от мен. Домът ми. Мястото, което никога няма да спра да оби-

чам и към което ще имам нужда да се връщам винаги, ако съм далеч от него. Именно по тази причина реших първата книга, по която работя, да бъде свързана с ценностите на поколенията преди моето, с мъдростта и заветите, които по-старите предават на по-младите. Искане ми се тази книга да носи духа на България и да прилича поне мъничко на нашата класическа литература и

с нея да отдам почит на корените си. Кръстих си я „Гласове в тихото“ и когато излезе на пазара ще носи това име. Надявам се и да справя добре със задачата, която съм си поставила, защото не е лека, а за мен е много важно това, което искам да направя.

Четете ли е-книги?

Да, чета.

От вратата захвапвам устните ти. Да скъсам увисналите като грозд тежки думи да не паднат. Да отрежа отраз с език раздялата преди да ни разреже.

Късам. Звуци и дрехи. Дрехи и мисли. Мисли и бъдеще. Абе за какво ми е бъдеще, ако няма да ми го съсипваш? Чето точно заради горчивината после смеха сладни!

Хапя устни. И изяждам чуждите женски имена преди да ги погълнеш и да затанцуват в стомаха ти, вместо моето. Няма да са ти пеперуди, чупя им крилата в бурята, която ти правя отвътре. Още преди да са поискали да летят...

ВАЛЕНТИНА ЙОРГОВА

Продължете изречението Е-същност е... вдъхновение да бъдеш себе си и да си по-близо до магията, която хората могат да създават.